

gjøre, naar vi fastholde, at der skal ansættes en Calculator med en Løn, der efter Forslaget skal stige til det samme Beløb, som begge de matematikkyndige Directeurer faae tilfammen. Forslaget under Nr. 68 gaaer derfor ud paa at stryge Calculatoren, idet man selvfølgelig antager, at de almindelige Beregninger, som man forlanger af Calculatoren, henvises til Udførelse af en Assistent, og at man lønner en af de matematikkyndige Directeurer med 1,500 Rd. istedetfor med 1,000 Rd., og jeg for mit Bedkommende skulde ikke have Noget imod; saafremt dette kunde forløse, at dele de 1,000 Rd., som Fleertallet har tiltænkt Calculatoren mellem de matematikkyndige Directeurer, mod at de saa fik den Forpligtelse at udføre dennes Forretninger. Nu siger man vel, at Forretningsføreren derved faaer i Calculatoren en Collega ved Siden af sig, paa hvem det kommer an, hvorvidt han kan udføre sit Arbejde hurtigt nok eller ikke, og at en saadan Ordning er uheldig. Jeg har imidlertid den Overbevisning, at naar der i Instruxen fastsættes, hvilken Tid den fungerende matematiske Directeur har til at udføre de for Forretningsføreren nødvendige Beregninger, saa vil han ogsaa iagttage en saadan Bestemmelse i Instruxen, og vil han ikke opfylde den Forpligtelse, saa er der vist overhovedet meget stærk Tvivl om, hvorvidt han vil udføre sine øvrige Forpligtelser, og da om, hvorvidt han er stikket til at være matematikkyndig Directeur; en saadan Mand bør derfor fjernes. Jeg troer derfor ikke, at det vil fremfalde nogen Fare for Forretningernes hurtige og prompte Udførelse, at Forretningsføreren i den Forstand faaer en Collega ved Siden af sig, naar det i Instruxen fastsættes, hvilken Tid denne Collega har til at udføre de Calculationer, som Forretningsføreren maa kræve af ham. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Underændringsforslagene under Nr. 68 og 69. Jeg gjør det i den Forvisning, at man da giver Anstalten Midler nok ihænde til under den nye Tilstand at kunne lede sine Forretninger paa en haade for Staten og for Publicum tilfredsstillende Maade, og at

vi efter de Erfaringer, vi da indhøste, kunne paa dette Grundlag senere bygge videre.

Finantsministeren: Det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, har fort denne Forhandling ind i en saadan Specialitet, at jeg frygter for, at jeg, hvis jeg skulde følge det ærede Medlem i alle de Bemærkninger, han har gjort, vilde komme til at trætte Thinget i en meget høj Grad. Jeg vil imidlertid troe og haabe, at det skal lykkes mig at gjøre det indlysende for det ærede Thing, at de to Forslag, som det ærede Medlem har stillet, ere u hensigtsmæssige, uden at jeg behøver at imødegaae ethvert enkelt Punkt i det ærede Medlems Foredrag. Herfra skal jeg altsaa afholde mig, saa meget mere som jeg tør antage, at det endog vilde være mange af Thingets ærede Medlemmer vanskeligt at forstaae, hvad det egentlig er, der sigtes til, hvor man kommer ind paa at tale om en saa indviklet Ting, som Forretningsgangen i en saa stor Anstalt. De ærede Medlemmer vilde have bemærket, at det Forslag, som foreligger gennem Finantsloven, er et Forslag, som ganske væsentligt er forskjelligt fra, hvad der paa andre Punkter i Budgettet er fremsat med Hensyn til Lønninger for de forskjelligte Embedsmænd og Bestillingsmænd, der ere ansatte i Statens Tjeneste. Det er et Forslag, som ligeledes for den her nævnte Anstalt er nyt, forsaavidt som det i sin væsentlige Charakter ikke har været anvendt ved de ældre Anstalter, som nu ere ifærd med at skulle ophøre med deres Virksomhed, idet der nemlig her er gjort et Forslag til Rigsdagen, paa Grund af denne Anstalts særlige Natur, ifølge hvilken den hele Forretningsgang maa nærme sig saavidt muligt til de Former, der findes i lignende Anstalter af privat Oprindelse. Der foreslaaes saaledes at anvende ikke nøiagtigt det Lønningssystem, som følges i Statens Tjeneste, men derimod et System, som benyttes i flere private Foretagender af denne Art, saaledes nemlig, at man kun udreder en Deel af den Lønning, man har tiltænkt de ved Anstalten ansatte Embeds- og Bestillingsmænd, i Form